

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

28. Dies Junii. Quid est diu vivere, nisi diu torqueri? S. Aug. de verb. Dom.
serm. 18.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

habendum sit, intelligimus: nec in eo, quod amandum est, scopum attingamus, vel quibus nos credere, vel à quibus cavere nos debeamus, interno scimus; nec quid eligendum, quid rejiciendum sit, discernimus. Imò non rarò, ubi nos vadum arbitramur tutissimum transituros, vix tres passus progressi, pelago absorbemur. Cùm igitur tot calamitatum pelagus, dum nascitur homo, ingreditur; quid miramur, eum à ploratu vitam auspicari? imò quilibet vocis sono, suas ærumnas lamentatur: Masculus enim recenter natus dicit A; fœmina verò E.

Dicentes E, vel A, quotquot nascuntur ab Evæ.

28. DIES JUNII.

Quid est diu vivere, nisi diu torqueri?

S. Aug. de verb. Dom. serm. 18.

Miseriæ
hominis
viventis.

Non tantum homo est miser, dum vivere incipit, sed dum vivendo proficit. Singula, quibus constat membra, sunt totidem illi, quibus cruciatur, pœnæ instrumenta. Sed his omissis, cogita quantum in vita, ex animalibus mali sit homini, dum leonès nos terrefaciunt, ursi dilaniant, lupi deprædantur, canes mordent, feles unguibus lacerant, serpentes veneno inficiunt, tauri cornibus impetunt: & quod omnium indignissimum, interdum homini, dum sanguinem exorbet, molestus est culex; noctu, dum quietem interpellat, molestus est pulex. Et quænam major cogitari potest,

test, quàm hominis egestas? qui ad vitam hanc
 rumnosam sustentandam, quidquid opus est, in
 animantes mendicare cogitur, dum jumentorum
 operâ, in convehendis lignis, aggerendâ aquâ, fi-
 ciendo itinere, vineis colendis, frumentis importan-
 dis utitur. Quid, quod animantes, lignis onerati
 flagris concisæ, per vias asperrimas adactæ, pabulo
 defraudatæ, sobole orbatæ; nullam ex his tristitiam
 præ se ferunt, multò minus lachrymantur, & ut ma-
 ximè flere vellent, non possunt. At in hominibus mi-
 seris, aliter fit; qui nihil norunt, nisi deplorare am-
 corum ingritudinem, inimicorum persecutionem,
 liberorum mortem, penuriam alimentorum; casus
 quos experiuntur adversos; falsa, quibus onerantur
 testimonia. Verè dixit Plinius: (a) *Luctus, uni an-
 mantium, homini datus.*

II. Quæramus nunc ex primis mundi proceribus
 quid artis, eo quo nascantur die, norint? An mor-
 oratorum dicere, cursorum ambulare, Regum gu-
 bernare, equitum pugnare, agricolarum arare, Ma-
 gistrorum docere possint? Respondebunt, scilicet
 infantuli, non solum omnium, de quibus quæsi-
 mus, ignaros se esse, sed nec dicere posse, nihil eorum
 se nosse. Si ergò instemus, Quid ergò sciunt? nihil
 posse respondebunt, præterquam fletu, dum na-
 cuntur, sese explere. O infelicem vitam! vel potius
 vitalem mortem! in quâ omnes scientiæ, omnes ar-
 tes, omnia opificia, longo indigent ad discendum
 tempore: & post omnes labores, plura sunt, quæ
 omittimus, quam quæ discimus; & eorum, quæ di-
 scimus, maximam partem obliviscimur. Solam flendi
 artem,

(a) *Prem. 7.*

artem, non opus est, ut quisquam discat: ad hoc non tantum sumus dociles, sed sine disciplina faciles: si quidem flentes, & nascimur, & vivimus, & in hunc diem, neminem facile vidimus ridentem mori. Quid, quod homines non tantum sint calamitosi, sed & malitiosi? nam imbecillitatem non fugientes, malitiam amplectuntur; gloriam ex probitate captandam, in superbiam; innocentiae desiderium, in invidiam; ardorem, quo contra malitiam incitari debebant, in iram; liberalitatem, quae erga bonos uti debebant, in avaritiam; edendi necessitatem, in luxuriam; vigilantiam, quae animae consulere debebant in desidiam mutant. Tanta in hominibus peccandi libido est; ut hoc ipsum eos delectet peccare, etiamsi causa non sit.

III. Horum conscius, dicebat Augustus Imperator; postquam homines impleverint annum quinquagesimum; aut sponte illos mori, aut invitos debere à vita tolli: tum enim ad felicitatis humanae fastigium, terminumque pervenerunt. Quidquid homines ultra illam aetatem vivant; in gravissimis morbis, in mortibus liberorum, in jacturis fortunarum, in amicorum funeribus, in fovendis litibus, in debitis solvendis, in gemitu; ob praeterita; in fletu, ob praesentia; in metu, ob futura; in devorandis injuriis, aliisque ærumnis innumeris abit. Qui anno quinquagesimo è vita haec misera tollitur; quod in ea miserrimum est, ne videat, subterfugit; & quidquid porro homo vivit, per declivia descendit; non incedendo, sed volutando, aut etià cespitando, & prolabendo. An non igitur verius est, quod caelesti afflatu pronuntiavit Augustinus: *Quid est diu vivere, nisi diu torqueri?* Prius desinet cervus

currere, lupus prædari, leo non timeri, quàm homo pati. Non antè nascitur homo, quàm patitur; ne priùs desinet pati, quàm incipiet mori. Primum lucis tributum, pati est; inde per reliquas ætates, pendenda sua vectigalia miseriæ. Dolere, primum est, quod docetur, & ultimum, quod discitur. Omnia animalia suas statim agnoscunt vires: homo nascitur rudis ad omnia, nisi ad lachrymas; omnia discere, opus habet, præter luctum. Nihil ergò deest homini, ut patiat, etsi multum illi desit patientiæ. Vis salubre consilium, & utile monitum, quo tibi consulas, & bona persuadeas, atque ita ad finem, cui conditurus es, pervenias? accipe illud non à Prophetâ, sed Poëtâ

*Quid sis? quid fueris? quid eris? semper mediteris.
Sic minus, atque minus peccatis subjiceris.*

29. DIES JUNII.

Sic mors ipsa, cum venerit, vincitur; priusquam venerit, semper timeatur.
S. Hieronymus in moral.

Miseriæ I.
hominis
morientis.

Non tantum homo est miser, dum nascendo, vita illi incipit, dum vivendo proficit, sed multò maximè, dum moriendo deficit. Post omnes, in nostrâ fabulâ, actus superest ultimus actus, isque difficillimus; quia periculosissimus. Sed cum egentes quærant, quo locupletentur; mæsti, quo exhilarentur, ægri, quo sanentur; cur, qui mortem adeò formidamus, non investigamus